

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ**

**ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ
ІНОЗЕМНИХ МОВ ПРОФЕСІЙНОГО
СПРЯМУВАННЯ**

**Матеріали
науково-методичного семінару
(Київ, 25 лютого 2019 року)**

Київ 2019

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КАФЕДРА ІНОЗЕМНИХ МОВ

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ
ІНОЗЕМНИХ МОВ ПРОФЕСІЙНОГО
СПРЯМУВАННЯ

Матеріали
науково-методичного семінару
(Київ, 25 лютого 2019 року)

Київ 2019

УДК 81'243:378

I 68

Редакційна колегія:

І.Г. Галдецька, завідувач кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент;

О.В. Василенко, професор кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ, кандидат педагогічних наук, доцент.

Рекомендовано до друку науково-методичною радою Національної академії внутрішніх справ 18 лютого 2019 року (протокол № 6)

Редакційна колегія не завжди поділяє висловлені позиції та не несе відповідальності за їх зміст.

I 68   **Інноваційні** технології навчання іноземних мов професійного спрямування [Текст] : тези доп. наук.-метод. семінару (Київ, 25 лютого 2019 р.) / ред. кол. : О.В.Василенко, І.Г.Галдецька. – К.: Нац. акад. внутр. справ, 2019. – 53 с.

УДК 81'243:378

© Національна академія внутрішніх справ, 2019

НАУКОВІ ДОПОВІДІ

Василенко Олена Вікторівна, кандидат педагогічних наук, доцент професор кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

В умовах розбудови в Україні правової держави та громадянського суспільства, інтеграції у світове співтовариство, зміни принципів соціальної взаємодії, форм і методів роботи всіх державних структур перед органами внутрішніх справ України постає ряд важливих завдань : з одного боку, забезпечити дотримання законності, правопорядку в країні, особистої безпеки громадян, з іншого – перейти до соціально-правового партнерства з населенням. Все це обумовлює необхідність підвищення вимог до рівня і якості фахової та соціальної компетентності працівників органів внутрішніх справ, їхньої загальної та професійної культури.

Отже, авторитет органів внутрішніх справ, а відтоді повага суспільства до закону і держави, залежить перш за все від рівня професіоналізму окремих правоохоронців. А професіоналізм особистості – це “достатній для творчого вирішення завдань професійної діяльності рівень розвитку професійної культури й самосвідомості” [1, 207]. Тобто, ефективність професійної діяльності правоохоронців у значній мірі залежить від рівня сформованості у них комплексу особистих якостей та характеристик, що визначають зміст категорії “професійна культура”. Професійна культура правоохоронця – це ступінь оволодіння працівником знаннями, способами та методами правоохоронної діяльності й використання їх на практиці у відповідності до рівня розвитку власної культури. Професійна культура розкривається в умінні

передбачати результати своєї діяльності, в її прогнозуванні, здатності відтворити і висловлювати загальнонаціональні інтереси, бачити перспективу їх розвитку.

Правова культура правоохоронців становить основну складову їх професійної культури. Професійно-правова культура співробітників органів внутрішніх справ припускає: 1) глибоке знання системи права і законодавства, можливостей юридичної науки; 2) переконаність у необхідності їх дотримання, соціальній корисності законів і підзаконних актів; 3) уміння користуватися всією сукупністю правових засобів під час виконання службових обов'язків у межах компетенції, встановленої законом та іншими правовими актами, вдаватися до використання всіх досягнень юридичної науки і практики при прийнятті і оформленні рішень [4]. Проте правова культура співробітників ОВС визначається не тільки науковими знаннями про сутність, характер і взаємодію правових явищ, механізм правового регулювання, правове поле держави і його окремі напрямки. Вона передбачає й критичне творче осмислення правових норм, законів, правових явищ з погляду їх гуманістичного, демократичного і морального змісту.

Окрім правової культури до співробітника органів внутрішніх справ у галузі культури висувається ціла система інших вимог:

- морально-етична культура (засвоєння гуманістичних принципів моралі, уміння ними керуватися на практиці);

- політична (знання політичної стратегії та тактики держави, провідних політичних партій і рухів, уміння користуватися інструментарієм політичної діяльності і бути політично активним. При тому незалежно від особистих політичних поглядів і прихильності кожен працівник міліції повинен бути прибічником політики, яку влада впроваджує через закон, служити закону, захищати його);

- психологічна (знання психічного складу особи, уміння користуватися психодіагностикою у ході вирішення юридичної справи);

- естетична (виражається в службовому етикеті, мові спілкування, зовнішньому вигляді юриста, естетичному вигляді оформлюваних ним документів та ін.) [4].

Для ефективного виконання державних завдань сьогодні недостатньо бути професійно підготовленим працівником, мати необхідні знання й достатній досвід роботи. Професійного успіху досягає той працівник ОВС, який не лише сумлінно виконує службові обов'язки, а й забезпечує їх виконання відповідно до морально-етичних вимог державної служби. Працівник правоохоронних органів постійно перебуває в сфері морального впливу суспільства та своєї службової структури. З одного боку, він постійно відчуває виховний вплив суспільства, що формує його особистість у відповідності з принципами суспільної моралі, а з іншого, він сам своєю діяльністю здійснює виховний вплив на громадян.

Можна виокремити ряд організаційно–педагогічних умов ефективності процесу формування професійної культури правоохоронців, а саме:

- створення сприятливих умов для формування у правоохоронців цілісного уявлення про зміст, структуру функції професійної культури працівників органів внутрішніх справ,

- зорієнтованості системи професійної підготовки на цілеспрямоване формування розвитку у співробітників правоохоронних органів якостей і характеристик професійної культури,

- формування професійної компетентності на основі наукових досягнень в галузі правоохоронної діяльності,

- формування професійної майстерності, навичок соціально-педагогічної діяльності,

- спрямованого розвитку професійних здібностей та професійно-значущих видів особистої культури (особливо – фізичної, моральної, комунікативної);

- формування ціннісно-мотиваційної сфери на засадах загальнолюдських ціннісних ідеалів та цінностей професійної культури;

- спрямованої соціалізації правоохоронців у професійному субкультурному середовищі, педагогізації його впливів;

- сприяння самоактуалізації до професійного зростання, створення умов та стимулів до самостійної професійної підготовки;

- організації системи неперервної професійної освіти, зокрема за допомогою технологій дистанційного навчання [3].

Таким чином, зміна пріоритетів у діяльності правоохоронних органів, перехід до стратегії правового партнерства з населенням в Україні значно збільшують вимоги до рівня професійної культури співробітників ОВС. Формування професійної культури правоохоронців (правової, морально-етичної, естетичної, політичної культури) можливо при впровадженні певних організаційно-педагогічних умов. Професіоналізм і справедливість переважають у правоохоронній діяльності лише тоді, коли працівник ОВС як служитель закону чесно виконує свій морально-правовий обов'язок, постійно підвищує свою загальну і професійну культуру.

Список використаних джерел

1. Зязюн І. Філософія педагогічної діяльності у професійній освіті. Діалог культур: Україна у світовому контексті: Філософія освіти : зб. наук. пр. Л. : Сполом, 2002. Вип. 8. 384 с.

2. Посметний В.В. Поняття професіоналізму працівників ОВС як визначальної категорії їх професійної підготовки. Форум права. 2007. № 2. С.179-184. URL : <http://www.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2007-2/07pvvipr.pdf>

3. Михайліченко І. В. Педагогічні умови формування професійної культури працівників органів внутрішніх справ: дис. канд. пед. наук: 13.00.04/ Кіровоградський держ. пед. ун-т ім. В.Винниченка. Кіровоград, 2004. 227 с.

4. Скакун О.Ф. Теорія держави і права. Харків: Консум, 2001. 656 с.

Галдецька Ірина Григорівна, кандидат юридичних наук, доцент завідувач кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ

INTERACTIVE WHITEBOARDS AND ENGLISH TEACHING

Technology, ever changing, has become more accessible to teachers in the last few years. Teachers need to be able to use technology to increase their professional development and to have positive contact with students on a regular basis. The Interactive WhiteBoard proved to be an exciting and fun bit of technology to integrate. It affects learning in several ways, including raising the level of student engagement in a classroom, motivating students and promoting enthusiasm for learning.

Research shows that designing lessons around interactive whiteboards helps educators streamline their preparation, be more efficient in their Information and Communication Technology (ICT) integration and increase their productivity overall.

Research also indicates that notes taken on an interactive whiteboard can play a key role in the student review process, leading to higher levels of student attendance. It is found that the Interactive WhiteBoard supports interaction and conversation in the classroom; it helps with the presentation of new cultural and linguistic elements.

It is investigated the correlation between the use of an Interactive WhiteBoard as a delivery tool for literacy instruction in a first-grade classroom and student attention to and participation in the literacy lessons. The Interactive WhiteBoard was novel and created enthusiasm for learning on the part of the students as evidenced in remarks made during the lessons presented using the Interactive WhiteBoard and during individual student interviews, such as “I like touching the Interactive WhiteBoard,” “my finger is magic,” “I like when the lines get different,” “it’s a lot more easy using the interactive whiteboard, but I don’t know why,” and “the board is magic.” Students were engaged when they actually touched the Interactive WhiteBoard or manipulated text on it.

In social Learning most people need to reinforce their beliefs and understandings by asking others questions, thereby making learning an inherently social activity. Current education theories are grounded in the notion of the social learner and position student engagement as a key component of knowledge construction. First, whole-class teaching brings the entire class together, focuses their attention and provides structured, teacher focused group interaction. Second, constructivism relies on the learner to select and transform information, build hypotheses in order to make decisions and ultimately construct meaning. Third, active learning learners actively engage in the learning process through reading, writing, discussion, analysis, synthesis and evaluation, rather than passively absorbing instruction (e.g., lecture model of instruction). A common thread between these three learning theories is the understanding that student engagement is crucial to learning and, as a growing collection of international research proves, Interactive WhiteBoards promote student engagement.

An Interactive WhiteBoard supports the teaching process of foreign languages in three main ways: it supports interaction and conversation in the classroom; it helps with the presentation of new cultural and linguistic elements; and it promotes the oral skills.

The merit of the Interactive WhiteBoard is that it enhances conversation. When the teacher is navigating from point to point, he/she faces and interacts with the class. The teacher is able to focus on the student's language production instead of technical issues. It also supports communication when used in combination with a wireless keyboard. The teacher can sit with the students, reading a text or having a conversation. When new vocabulary is needed or appears, the teacher can enter the new word into the keyboard, and it will then appear on the board. The awkward situation of having to stand up, go to the board, and write the new word on the board does not occur. By simply typing the new word onto the board, the conversation may progress smoothly. The students do not have to write the word immediately. At the end of the activity, the teacher

can reinforce the vocabulary by underlining, highlighting or circling. If desired, it can be printed for the student and saved for the teacher.

An important use of the Interactive WhiteBoard is its aid in presentation of new linguistic and cultural elements. The teacher can prepare a lesson as usual in a Notebook file or Word Document, and is then able to use the features of the Interactive WhiteBoard to his advantage. The instructor can use the Interactive WhiteBoard to overwrite, underline, highlight or circle the elements that he wants to emphasize. Because the document is typed, it is very readable, and it – along with changes and new emphases – can be saved and displayed again at any time.

The features of the Interactive WhiteBoard can also make a big difference when presenting authentic documents such as web sites. They enable the teacher to explore the document at length rather than staying at a simple presentation level. With Interactive WhiteBoard the instructor can not only simply project a website; he/she can also overwrite it to emphasize specific linguistic and cultural elements. The Interactive WhiteBoard also facilitates navigation of the site because it is finger driven on the board. This, too, facilitates classroom activities.

It is noticed that the computer can sometimes encourage a form of ‘anti-social’ behavior that amounts to working in isolation from others. This is a common criticism of computer use and is especially relevant to the foreign language teacher, who is supposed to interact with the class as much as possible. The introduction of the projector associated with the Interactive WhiteBoard brings the problem into a new perspective. When presented to the whole class, a web document can enhance oral interaction within the whole class. Opinions and ideas can be exchanged. It is possible to extend this operation of the Interactive WhiteBoard in order to let the student, instead of the teacher, navigate the board. The other students may guide him by giving directions in the target language. As suggested for group activities using the computer the Interactive WhiteBoard brings people together and encourages communication.

This analysis of the Interactive WhiteBoard in the foreign language classroom has led to an impression that the Interactive WhiteBoard is a very innovative and powerful support for language acquisition. First of all, it provides a bridge that allows using the features of computers without breaking communication – it even supports it. Secondly, it may enhance new kinds of learning processes, for instance when working with two windows.

References

1. Abraham, R. (1991). Interaction generated by three computer programs: Analysis of functions of spoken language. In: DUNKEL P. (1991). Computer-Assisted Language Learning and Testing. Research, Issues and Practice (pp. 133-154). New York: Newbury House/HarperCollins.
2. Allen, A. (2010). Interactive Whiteboard Evaluation. Retrieved March 23, 2011, from www.mirandanet.ac.uk/pubs/SMARTBoard.htm
3. Ball, B. (2003). Teaching and learning with an interactive whiteboard. *Microthink Journal*, 4–7.
4. Bacon, D. (2011). The interactive whiteboard as a force for pedagogic change. *Information Technology in Education Journal*, pp15-18

Галка Юлія Михайлівна, викладач
кафедри іноземних мов Національної
академії внутрішніх справ

КОМУНІКАТИВНИЙ ПІДХІД У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Сучасні вимоги до підготовки кваліфікованого спеціаліста перш за все потребують від нього бути учасником міжкультурної комунікації та мати необхідні комунікативні спроможності в сферах професійного та ситуативного спілкування в усній і письмовій формах, навички практичного володіння іноземною мовою в різних видах мовленнєвої

діяльності в обсязі тематики, що обумовлена професійними потребами; та бути спроможним оволодіти новітньою фаховою інформацією через іноземні джерела.

Останнім часом більшість викладачів ставлять перед собою питання, який підхід у навчанні іноземній мові буде найкращим. Необхідно виділити комунікативний підхід, тому що головним його напрямом є навчання мовлення в умовах спілкування. Цей підхід визначився в результаті осмислення наукових досягнень в галузі лінгвістики, зокрема комунікативної лінгвістики, психології та теорії діяльності, що знайшло відображення в роботах з психології та методики навчання іноземних мов (О. О. Леонт'єв, І. О. Зимня, Ю. І. Пассов, С. Ф. Шатілов, Г. В. Рогова та інші). Комунікативний підхід є досить ефективним, тому він потребує подальшого вивчення та розвитку.

Комунікативний метод навчання іноземних мов базується на тому, що процес навчання є моделлю комунікації. Комунікативний метод навчання мовленнєвої діяльності спирається на п'ять принципів:

- 1) принцип мовленнєво-розумової діяльності;
- 2) принцип індивідуалізації при керівній ролі особистісного аспекту;
- 3) принцип функціональності;
- 4) принцип ситуативності;
- 5) принцип новизни.

Важливу роль у навчанні іноземної мови займає її вивчення через текст як основну комунікативну одиницю, яка дає можливість через його читання чи слухання з подальшим коментуванням або його перекладом вивчити новий лексичний чи граматичний матеріал, навчитись спілкуватись, створюючи комунікативні ситуації на основі тексту.

Навчальні матеріали підбираються за ситуативно-тематичним чи функціональним принципом. Тобто граматичний і лексичний матеріали відповідають темі і ситуації або функції (чого потрібно навчити студента – навичок спілкування,

слухання, читання чи написання іноземною мовою. Залежно від цього розробляється навчальна програма, яка, за П.А. Вілкінсом – британським дослідником, – може бути трьох типів:

1) граматична; 2) ситуативна; 3) понятійна (або семантична).

1. Граматична навчальна програма основний акцент робить на вивченні граматики.

2. Ситуативна навчальна програма основну увагу приділяє використанню мови в конкретній реальній ситуації.

3. Понятійна навчальна програма ґрунтується на змісті можливих засобів, які потрібно вживати у певних ситуаціях. Тому ця навчальна програма є синтезом двох попередніх і тому є найбільш доцільною. Ця програма акцентує увагу на вивченні комунікативної компетенції.

У кожній навчальній програмі розрізняють різні види роботи зі студентами, серед яких є два основних:

а) діалог (парна робота);

б) полілог (групова робота).

Комунікативний підхід до викладання іноземної мови часто стає об'єктом критики через те, що він спонукає студентів робити помилки, особливо граматичні. Причина цих помилок є двозначною. По-перше, це те, що студента вчив викладач, який вірить, що випадкові помилки граматики чи вимови не мають ніякого значення. По-друге, – студент може бути залученим у мовленнєву ситуацію, до якої він не був підготовленим, і, намагаючись реалізувати її, робить помилки. Саме цей факт показує наше відношення і нашу реакцію на ці помилки.

Горбач Оксана Василівна, кандидат філологічних наук доцент кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ

ДО ПИТАННЯ ПРИНЦИПІВ ВІДБОРУ ЛЕКСИЧНОГО МІНІМУМУ ДЛЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ ВУЗІВ

Однією з основних задач викладання іноземної мови у немовних вузах є формування фаховоорієнтованої іншомовної лексичної компетентності, тобто здатності людини до коректного оформлення своїх висловлювань і розуміння мовлення інших, яка базується на складній та динамічній взаємодії відповідних навичок, знань і лексичної усвідомленості [1, с. 215]. Цілями навчального курсу фахової іноземної мови є оволодіння спеціальними лексичними одиницями (засвоєння їх термінологічного значення, звукової та графічної форм) та вміння їх адекватного застосування у мовленнєвій діяльності різних фахових сфер. Важливою складовою у процесі навчання спеціальній лексиці є професійні знання студентів, навички оперування основними поняттями та базовою термінологією юридичних дисциплін, які вивчаються у вищому навчальному закладі.

На нашу думку, надзвичайно важливим є питання визначення критеріїв відбору необхідного лексичного мінімуму, який складає активний словниковий запас та дозволяє студентам здійснювати професійно спрямоване іншомовне спілкування. Неможливість формулювання єдиних принципів та критеріїв відбору активного та/або пасивного фахового мінімуму пояснюється передусім професійною специфікою конкретної галузі науки, лінгвістичними та екстралінгвістичними особливостями мови, відсутністю єдиних дидактичних можливостей представлення мовного матеріалу (зокрема відсутністю єдиних базових підручників), а також різними підходами до вибору аутентичного спеціального мовного матеріалу, що відповідає обраному фаху.

У межах класичного підходу до проблеми відбору лексики

при створенні лексичного мінімуму виділяються статистичні, лінгвістичні та методичні принципи.

Статистичні принципи розглядають показники частотності та поширення лексичної одиниці, які загалом вказують на її вживаність у мовленні. Лінгвістичні принципи, розроблені Л. В. Щербою та І. В. Рахмановим, ґрунтуються на семантичних, структурних особливостях слова та на його сполучуваності з іншими словами. До них належать такі принципи: 1) сполучуваність слова з іншими словами; 2) стилістична необмеженість; 3) семантична цінність; 4) словотвірна цінність; 5) багатозначність слова. У методичних принципах у процесі відбору лексики визначальними є мета та етап навчання, сфери та теми іншомовного спілкування. На думку А. М. Шукіна, важливими є наступні критерії:

а) відповідність слова темі спілкування; б) включення до тематичного списку слів, які відображають найважливіші поняття у межах теми, що вивчається, із вказівкою на продуктивний або рецептивний характер застосування лексичної одиниці [3, с. 72-74].

Мета навчання іноземній мові, а саме формування професійно орієнтованої іншомовної комунікативної компетентності, а саме здатності успішно вирішувати завдання взаєморозуміння і взаємодії з носіями мови, яка вивчається, у відповідності до норм і культурних традицій в умовах прямого й опосередкованого спілкування [1, с. 91], визначає фахову спрямованість змісту освіти. Визначальними принципами у процесі відбору активної спеціальної лексики у межах курсів фахової іноземної мови є методичні принципи.

Знайомство з основами права країни, мова якої вивчається, відбувається на оригінальному текстовому матеріалі іншомовного правового дискурсу, який розкриває основні тенденції у розвитку національного права, що обумовлює тематику та проблематику предметного змісту навчання: мовні, соціокультурні знання та мовленнєві засоби спілкування. Розробка мовнодидактичного матеріалу в межах теми та

проблематики різних галузей права відповідає системному уявленню про наукову сферу сучасного національного права країн, мови яких вивчаються. Тематичний зміст охоплює, крім загальної інформації про джерела права, правопорядок, такі галузі публічного права, як державне та конституційне право, кримінальне право, кримінально-процесуальне право тощо. До кожної теми мають бути представлені різні типи іншомовних оригінальних текстів, які містять професійну та соціокультурну інформацію з конкретної галузі права та необхідну спеціальну лексику, передусім юридичну термінологію, яка відображає основні поняття конкретної галузі права.

Правові (юридичні) тексти являють собою невід'ємну частину правового дискурсу, під яким розуміється система, що охоплює не тільки правову та мовну, а й соціокультурну реальності, які виражаються у інформації, що обслуговує правову сферу комунікації, мовленнєву діяльність цієї сфери, текст і контекст як соціальний, так і ситуативний [2, с. 82]. Як бачимо, поняття "правовий дискурс" є набагато ширшим за поняття "мова права" (нім. "Rechtssprache"), або юридична мова (нім. "juristische Sprache").

Стосовно відбору термінологічних одиниць рекомендується дотримуватися класифікації юридичних термінів, які виділяються за ознакою їх поширення у сфері юридичної науки та практики та поділяються на загальноправові, міжгалузеві та галузеві.

До загальноправових належать терміни, які використовуються в усіх галузях права, наприклад: норма закону, правовідносини тощо. Міжгалузеві юридичні терміни зустрічаються в двох та більше галузях права, наприклад, "покарання", "хуліганство" (в адміністративному та кримінальному праві). До галузевих юридичних термінів належать терміни, які використовуються в межах однієї галузі права. Характерною ознакою таких термінів є наявність предметно-логічних зв'язків та відношень понять, які відображають специфіку конкретної сфери правових відносин.

Включення до тематичного списку загальноправових, галузевих та міжгалузевих юридичних термінів здійснюється як на основі методичних, так і лінгвістичних принципів, до яких належать принцип семантичної цінності, принцип словотвірної цінності та принцип багатозначності слова.

Список використаних джерел

1. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика : підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О.Б., Бориско Н.Ф., Борецька Г.Е. та ін./ за заг. ред. С.Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2013. – 590 с.

2. Храмова Н. Г. Правовой дискурс в теории права // Бизнес в законе. 2009. № 1. – С. 80-84.

3. Шукин А. Н. Методика обучения речевому общению на иностранном языке: учеб. пособие для преподавателей и студентов языковых вузов. – М.: Икар, 2011. – 454с.

Грабовська Наталія Андріївна,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

USING THE INTERNET TO LEARN ENGLISH

Nowadays the majority of people worldwide are internet subscribers. The internet has provided us with fantastic opportunities to stay connected, get hold of modern and current information and find resources for anything from getting a good job to practicing your English with cosmic amounts of online grammar exercises, reading, writing and listening activities, and speaking games. Additionally, despite the fact that internet demonstrates itself as a good English language learning tool many students, educators, scientists still need evidence of effectiveness.

Online education is widely extending and is trying to get the place of conventional methods of teaching and learning. There are different ways in which teaching and learning can be made more

efficient especially in program delivery through the use of the technology. Dr.Catherine Murungi (a lecturer at Kenyatta University) writes that E-learning refers to the kind of learning conducted via electronic media and devices such as computers, mobile phones, iPads etc., to deliver part, or the whole course through in-school or full distance learning [4, p.327]. So, E-learning can happen in or out of classroom or the learning context.

Though English as a second or foreign language is vastly thought all over the world, the internet as a means of English language learning is not widely at hand. An upcoming publication from the World Bank, the World Development Report for 2016, will explore the Internet's "impact on economic growth, on social and economic opportunity, and on the efficiency of public service delivery" [5]. Education is both a basic human right and a core element of sustainable development [3]. Education allows people to build more successful lives and societies to reach economic prosperity and social benefits. Access to the Internet is basic to achieving this version for the future. The Internet has cool potential to improve the quality of education in many ways, which is one of the columns of maintainable development.

Fortunately, today students are interested in exploring opportunities and discovering new ways in which they can use the Internet to upgrade education outcomes. Teachers use online materials to prepare lessons, and students to extend their range of learning. Interactive teaching methods, supported by the Internet, allow teachers to give more attention to individual students' demands and support shared learning.

The Internet has led to important innovations in educational content. Open educational resources (OER) and Massive Online Open Courses (MOOCs) bypass intellectual property constraints by making course materials from one country available to students in another [1]. But apart from using some great internet sites for specifically practicing your English grammar, reading, etc. there are some other ways you can use the internet to study English.

Listening to and reading news articles is a good way to practice because the language of news channels is clear and direct. Also, the content is always fresh and you will never get bored by reading or listening to some information. No matter what your interests, the news plays a big role in our everyday routine. Anyway learning English through the news, with options for reading articles online, listening to news podcasts or watching news videos on an app – all on your own time and wherever you like is the great benefit.

These days each person can explore some great news resources for English learners. Here is a list of sources which users can read:

E-News is one of the best news sites built specifically for an English-learner audience. Articles also come with audio files, with the speed quickening gradually from elementary to advanced [2].

Voice of America English News (VOA) is VOA's multimedia source of news and information for millions of English learners worldwide with different levels [2].

The New York Times' Times Minute: Short Videos of News They don't take long to watch, as most videos are within two minutes. Basically, they're short and interesting – ideal for improving listening skills [2].

BBC World Service's Global News Podcast: World News on the Go This daily podcast from BBC World Service is ideal for improving your listening skills while commuting or doing chores around the house [2].

Also there are so many interesting bloggers today. Everyone can find Google for bloggers on any topic and start following them. For example, if you are into music, then try music bloggers! But, always remember that just because someone blogs in English a lot, it does not mean they are the mastery on English writing and grammar. It may include slang and swear words. A more formal way to ensure you are following blogs that are probably written by someone who is professional in their writing or has some background, is following blogs of many of your favorite occupations.

Instagram is also the perfect platform for learning. Instagram makes this easier for you through their saving post schedule. Users can follow different English-speaking accounts. For example, if you like baking, follow bakers who post in English. Of course, in order to practice your writing skills, you need to write. Again, a platform like Instagram permits to do this easily and without having to write essays. Users needn't always be focused on grammar materials and new phrasal verbs. It happens naturally through massive information. Each person can read, watch, laugh, enjoy, and make an Instagram experience as much fun as possible.

As can be seen Internet access gives great opportunities for education authoritative to improve the quality of education for individual learners and contribute to national economic and social welfare. The internet is full of sites specifically for practicing and learning English. Everyone can also use internet based resources that are not specifically directed at improving the English language in a more interesting way.

References

1. Critical Understanding of ICT Commonwealth of Learning and KSOU, 2016.
2. Fluent U English Language and Culture Blog. Retrieved from <https://www.fluentu.com/blog/english/learn-english-news-3/>
3. International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights. Retrieved from <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CESCR.aspx>.
4. Jared Keengwe Handbook of Research on Educational Technology Integration and Active Learning University of North Dakota, USA 2015, 435 pages.
5. World Development Report 2016: Digital Dividends. Retrieved from <http://www.worldbank.org/en/publication/wdr2016>

Драмарецька Лариса Борисівна, старший
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

MULTIMEDIA TECHNOLOGY APPLICATION IN TEACHING OF ENGLISH

The rapid rising and development of information technology has offered a better pattern to explore the new teaching model. Educators should integrate multimedia into their lesson plans as much as possible. But in the process of integrating technology into the classroom, they should not miss solid lesson plans and cutting edge, interactive instruction. Cutting edge technology is very useful, but it will never replace the value of a powerful teacher-student relationship.

There are teachers who use cutting edge technology, but the majority of teachers still teach in the traditional manner. These traditional manners are not bad or damaging the students, they are proving to be useful. However, there are many more opportunities for students to gain confidence practice and extend themselves.

There are many techniques applicable in various degrees to language learning situation. The teaching principle should be to appreciate new technologies in the areas and functions where they provide something new and useful, and never let machines takeover the role of the teacher or limit functions where more traditional ways are superior.

The reasons of multimedia technology application in English teaching are: to support students' interest in study; to encourage students' communication ability; to widen students' knowledge and understanding of culture; to improve teaching effect; to improve interaction between teacher and student; to create a context for language teaching; to provide flexibility to course content.

In spite of advantages of application of multimedia technology to English class teaching has to improve teaching effect and students' overall capacities, there are some problems existing in practical teaching, such as:

major means replaced by the assisting one. It is observed in

practice that a lot of teachers are active in multimedia technology application but not proficient enough to handle it confidently. Modern educational techniques should serve an assisting instrument rather than a target; and that should not dominate class;

loss of speaking communication. The introduction of multimedia technology featuring audio, visual, textual effect results in lack of communication between teachers and students, replacement of teachers' voice by computer sound, and teachers' analysis by visual image and students have few chances for speaking communication. Students are made viewers rather than the participants of class activities;

the restriction of students' thinking potential. Due to over-demonstration and pre-arranged order, the courseware lacks real-time effect and cannot give feedback. It ignores emphasis and importance in teaching;

abstract thinking replaced by imaginable thinking. To enhance the students' abstract thinking, the multimedia technology makes content easier, and with its unique advantages, it can clarify the emphasis in teaching. While if the image and imagination in students' mind were merely showed on the screen, their abstract thinking would be restricted and logical thinking would waste away. At present the decreased students' reading competence has become a major concern for reason that textual words are replaced by sound and image, handwriting by keyboard input.

In order to ensure the function of multimedia in practical teaching it should be noted that:

teachers should still play the leading role and their position could never be replaced by the computer. For instance, the introduction to each lesson and speaking communication is a good way to improve students' listening and speaking which the computer cannot fulfill;

the computer screen can't substitute the blackboard. Experienced teachers know well that a perfect courseware is an ideal project in mind, and that in practice they need to enrich the content on the blackboard with emerging of new question raised by the

students;

ware programs cannot take the place of students' thinking and practices. When working on and utilizing the courseware, teachers need to encourage the students to use their own mind and speak more, actively join in class practice;

multimedia technology should not be overused. Teachers should not totally apply multimedia technology in their teaching. It is a part of a complete teaching procedure.

In practice, if multimedia technology would be properly implemented in English teaching, the students could make full use of English speaking and listening materials and develop their overall skills and abilities.

References

1. Newest Strategies For ESL Instruction [Electronic resource]. – Mode of access: <https://busyteacher.org/9987-newest-strategies-for-esl-instruction.html>.

2. Use of Technology in English Language Teaching and Learning. [Electronic resource]. – Mode of access: <http://www.ipedr.com/vol33/030-ICLMC2012-L10042.pdf>.

Ковальова Тетяна Олександрівна,
кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

ПРО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Роль інноваційних технологій в навчанні іноземної мови суттєво змінилася за останні роки. Технології постійно розвиваються і тепер вони зустрічаються як у повсякденному житті, так і в професійному світі.

Інтернет особливо сильно вплинув на вивчення англійської мови. Оскільки англійська мова за професійним спрямуванням робить акцент на потребах студентів, а також на аутентичних матеріалах та завданнях, інноваційні технології

стали дуже вправним інструментом для вивчення мови.

Однією з причин, через яку з'явилося бажання використовувати нові ігрові технології в навчальних та практичних цілях є й той факт, що змінилось покоління студентів. Це покоління, яке ще називають 'digital natives' – «знавці цифрових технологій» (переклад наш), тобто ті, хто добре обізнані з цифровими технологіями з дуже раннього віку. Вони часто використовують цифрові засоби, а інформаційні й комунікаційні технології стали майже їх рідною мовою, якою вони спілкуються, виражають свої відчуття й розуміють навколишній світ [2 ; с. 6]. Вони багато грають в комп'ютерні ігри й активно спілкуються в соціальних мережах. Такому поколінню студентів зазвичай не цікаво брати участь у традиційних навчальних заходах, їх важко мотивувати через те, що формат, який використовується у традиційному навчанні не відповідає потребам, уподобанням та очікуванням студентів. Відомо про те, що хобі, власні інтереси та досвід студентів є основою для підбору видів діяльності, що використовуються у навчальній аудиторії. Тому здається очевидним, що таких студентів більше зацікавить обговорення ігор або завдання, пов'язані з ними.

На перший погляд може здатися, що у нас в групах таких студентів небагато, але викладачі будуть дуже здивовані, якщо проведуть опитування і спитають своїх студентів, чим вони займаються у вільний час. Практично всі відповідають, що вони грають у різні комп'ютерні ігри, причому цей вид діяльності займає у них дуже багато часу. Нажаль сьогодні від студентів майже не почувеш, що їм подобається читати, а якщо спитати про останню прочитану книгу, в кращому випадку буде названий якийсь підручник або посібник з навчальної дисципліни. Проте «знавці цифрових технологій» дуже добре розбираються у деталях своїх улюблених комп'ютерних ігор: вони знають правила гри, головних персонажів, їх характеристики та оточення [1].

Тому, щоб зацікавити таке покоління студентів, можна

використати нову сучасну ігрову навчальну платформу Kahoot, яка надає можливості викладачам створювати тести, ігри або вікторини зі своєї дисципліни. Для користування платформою необхідно мати доступ до Інтернету, а також потрібна або інтерактивна дошка, або звичайний проектор, який виводить зображення з комп'ютера. Якщо немає можливості використати великий екран, можна запропонувати студентам використовувати свої смартфони, на яких вони зможуть відповідати на питання тесту, і, таким чином, викладач зможе перевірити знання студентів та оцінити їх.

Звісно, підготовка такого тесту займе певну кількість часу викладача, оскільки його потрібно створювати заздалегідь, спочатку зареєструвавшись в системі. Проте, виконання такого тесту викличе більшу зацікавленість, ніж аналогічна робота з паперовим тестом, тому що виконання кожного завдання можна обмежити у часі, а наприкінці на екрані побачити рейтинг переможців, що також мотивує студентів певним чином.

Отже можна стверджувати, що використання нових сучасних комп'ютерних технологій може суттєво допомогти викладачам залучити до навчання всіх студентів, використовуючи їх зацікавленість в даному виді діяльності, та підвищити їх мотивацію до вивчення англійської мови та її практичного використання.

Список використаних джерел

1. Ковальова Т. О. Про використання комп'ютерних ігор на заняттях з англійської мови / Т. О. Ковальова // Вісник Національного авіаційного університету. Серія: Педагогіка. Психологія: зб. наук. пр. – К. : Вид-во Національного авіаційного університету «НАУ-друк», 2015. – Вип. 2(7). – С. 62-67.
2. Felicia P. Digital games in schools : A handbook for teachers / P. Felicia. – Brussels : European Schoolnet EUN Partnership AISBL, 2009. – 46 p.

Kozubenko I.V., teacher of the Department of foreign languages National Academy of Internal Affairs

DISTANCE LEARNING BY TEACHING FOREIGN LANGUAGES

Distance education is a pedagogical technology, which is based on the principles of open education; it uses widely computer education programs of different purpose and modern telecommunications with the aim to deliver educational materials and to communicate (also in the real time).

But at the present moment all these categories can't receive educational services of high quality with the use of distance education, because the latter is absent in Ukraine.

Distance learning offered many promises to the field of education. In practice however, it is vice –versa. Some of the shortcomings are due to problems with the technology; others have more to do with administration, instructional methods, or students. Despite the problems, many users like technologies such as compressed video and see continued growth in the area. Due to the rapid development of technology, courses using a variety of media are being delivered to students in various locations in an effort to serve the educational needs of growing populations. In many cases, developments in technology allow distance education programs to provide specialized courses to students in remote geographic areas with increasing interactivity between student and teacher. Although the ways in which distance education is implemented differ markedly from country to country, most distance learning programs rely on technologies which are either already in place or are being considered for their cost effectiveness. Such programs are particularly beneficial for the many people who are not financially, physically or geographically able to obtain traditional education. The field of distance education has changed dramatically in the past ten years. Distance education, structured learning in which the student and instructor are separated by place, and sometimes by time is currently the fastest growing form of domestic and international education. What was once considered a special form of education

using nontraditional delivery systems, is now becoming an important concept in mainstream education. Concepts such as networked learning, connected learning spaces, flexible learning and hybrid learning systems have enlarged the scope and changed the nature of earlier distance education models. Distance education relies heavily on communications technologies as delivery media. Print materials, broadcast radio, broadcast television, computer conferencing, electronic mail, interactive video, satellite telecommunications and multimedia computer technology are all used to promote student-teacher interaction and provide necessary feedback to the learner at a distance. The term distance learning has been used for many instructional methods: however, its primary distinction is that the teacher and the learner are separate in space and possibly time.

At present in the world we can observe rapid development of distance education. All the educational establishments understand that for the beneficial development we need cooperation. One educational establishment can't create a system of distance education by itself.

The goals of distance education, as an alternative to traditional education, have been to offer degree granting programs, to battle illiteracy in developing countries, to provide training opportunities for economic growth, and to offer curriculum enrichment in non-traditional educational settings. A variety of technologies have been used as delivery systems to facilitate this learning at a distance. Many of the promises of distance learning are financial in nature. Of course Ukraine faced with such problems as a lack of investing money into educational system. In all over the world universities hope to save money by delivering education to students that are unable to attend classes because of time or distance or diseases. The theory is that class size increases while the overhead remains the same. Places such as Beijing, Jakarta, and South American countries such as Brazil and Argentina have all begun to use distance-learning techniques to reach those that would by any other means be unreachable. China uses a radio and television delivery system to serve 1.5 million students, two-thirds of which are in a degree

program. In Australia, Curtin University uses compressed video conferencing to reach remote students in Western Australia, and to enhance classes in Business Studies by connecting with students in Singapore. Other examples can be found in the UK and Norway where several sites have been linked together. Of course there is also wide use in the United States, both in the public and private sectors. It should be obvious by these examples and by the definition of distance learning, that it can meet the promise to deliver classes to a geographically broad and diverse population. Not only that, but the need seems to be strong for such programs. In Ukraine, we presented Memorandum on the organization of informational educational net "Distance Education in Ukraine". Creation of such net on the free basis allowed to provide in Ukraine informational surrounding, that will encourage the development of different of techniques of distance education.

The most important task in the development of distance education in Ukraine is carrying out the analysis to find out the groups of people who need distance education. Such an analysis was not carried out in Ukraine, but we can use the results of analysis carried in other countries, tacking into account some specific features of this country.

The convenience of time and space is a big promise made by distance learning. Students do not have to physically be with the instructor in space and, depending on the method used, they do not have to be together in time as well. This is a great advantage for non-traditional students who cannot attend at regular times. The satellite campuses could conceivably help the school's enrollment to grow tenfold. At present in the world we can observe rapid development of distance education. All the educational establishments understand that for the beneficial development we need cooperation. One educational establishment can't create a system of distance education by itself.

Problems of Distance Learning

Despite the promises and obvious advantages to distance learning, there are problems that need to be resolved. These problems

include the quality of instruction, hidden costs, misuse of technology, and the attitudes of instructors, students, and administrators. Each one of these has an effect on the overall quality of distance learning as a product. In many ways, each of these issues relates to the others.

Cost Effectiveness

The second issue is the true cost and the cost effectiveness of distance learning programs. Are they actually cost efficient? The study further showed that the concepts of costs and effectiveness are not as simple as they first appear. Starting a compressed video distance-learning program is not cheap. The startup costs, maintenance costs, and personnel costs should also be factored in to arrive at a true cost for a distance-learning program. The minimum number of staff required for delivery of a compressed video class would be one instructor and two technicians, one at each site. This means a minimum of three people is needed to deliver the same class as one instructor does in a traditional setting. The costs associated with training technicians and instructors should not be overlooked. For effective distance education to take place, the staff delivering the instruction should be well trained. Taking into account economical situation in Ukraine we see as the most real way out organization of free informational educational net where every educational establishment will contribute with intellectual product (meaning educational courses).

References

A. Carter “Interactive distance education: Implications for the adult learner. International Journal of Instructional Media” // A. Carter – New York – 2001.

1. L.L. Tovagnyansky, V.O.Kravets, V.M. Kukharenko “Distance educational in Ukraine” // L.L. Tovagnyansky, V.O.Kravets, V.M. – Ukraine – 2010.

2. T. Bates “Technology: Open learning and distance education” // T. Bates – New York – 1995.

3. T. Clark “Attitudes of higher education faculty toward distance education: A national survey. The American Journal of Distance Education” // T. Clark – America – 1993.

Литвиненко Яна Валеріївна, викладач
кафедри іноземних мов Національної
академії внутрішніх справ

КІНОФІЛЬМИ З СУБТИТРАМИ ЯК ДИДАКТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

З часом фахівці галузі освіти послідовно й свідомо відходять від традиційних методів викладання. Необхідність застосування нових, експериментальних методів навчання іноземній мові пояснюється специфікою даного предмета, а також з відсутньою можливістю відпрацьовувати мовні навички з носіями мови (особливо в регіональних навчальних закладах).

Численні наукові відкриття, науково-технічні досягнення спричиняють ланцюгову реакцію змін у всіх сферах, не є виключенням і сфера освіти. Актуальним стає фактор медіаосвіти. Впровадження інноваційних технологій відбувається в сфері як природничих наук, так і гуманітарних.

У зв'язку з складною комунікаційною й культурною ситуацією у світі, можна стверджувати, що попит і бажання володіти іноземною мовою (англійською, як мовою міжнародного спілкування, у першу чергу) продовжують зростати й набирати оберти. Попит породжує пропозицію, і освітні пропозиції/програми/методи приймають нові форми. Серед освітніх нововведень - сучасних способів і засобів вивчення іноземної мови - можна виділити: телепередачі, відеоуроки/відеолекції, онлайн-конференції та вебінари, мовне програмне забезпечення, вебсайти/форуми, соціальні мережі для аматорів/вивчаючих іноземні мови, аудіокурси, подкасти, репетиторство з носієм мови за допомогою Skype та Google +, освітні додатки та ін. Використання аудіовізуальних продуктів, у конкретному випадку - кінофільмів із субтитрами, є вже перевіреним дидактичним механізмом і в порівнянні з перерахованими вище механізмами більше вивченим з лінгводидактичної точки зору.

Кінофільми із субтитрами як аудіовізуальний матеріал для роботи на заняттях іноземної мови при коректному застосуванні можуть виявитися дуже практичним, оскільки подібний матеріал являє собою полікодовий текст [1, 117].

Перевага даного виду тексту як дидактичного ресурсу полягає в тому, що подібні тексти є високоінформативними. У випадку, якщо студентами не сприймається той або інший сегмент інформації на слух, він може бути заповнений за рахунок відеоряду. Крім цього динаміка сюжетної лінії кінопродукта дозволяє в більшій/меншій мірі утримувати увагу студентів на певний період часу й занурити їх у близьке до природного спілкування середовище.

Використання аудіовізуальних матеріалів (відеоролики, рекламні ролики, новини, мультфільми, коротко- і повнометражні фільми) із субтитрами досить популярно й часто зустрічаються на заняттях в університетах, загальноосвітніх школах, мовних школах, на мовних курсах. Пояснюється це тим, що кінофільми - це популярний інформаційно-розважальний ресурс, завдяки якому можна зацікавити тих, кого навчають, і мотивувати до подальшого вивчення, тому їх і виділяють серед інших аудіовізуальних продуктів. Методологічно важливим є те, що кінофільми:

- тематичні, (є практичним, оскільки до досліджуваної теми можна підібрати фільми з відповідним змістом);
- відображають соціокультурні аспекти (разом з вивченням мови запускається паралельний процес лінгвокультурної адаптації, в студентів поповнюються фонові знання);
- можуть бути різної тривалості (дає викладачеві можливість спланувати/ організувати навчальний процес).

Відповідно до лінгвістичної класифікації субтитри поділяються на інтралінгвістичні (мовою оригіналу; транскрипт), інтерлінгвістичні (перекладені) і двомовні або білінгвальні. Перегляд фільмів з кожним з перерахованих вище типів субтитрів має свої особливості й переваги.

Так, кінофільми з інтерлінгвістичними субтитрами будуть

доречні при роботі з студентами початкового рівня володіння іноземної мови (basic, A1, A2). Переклад у цьому випадку вкрай необхідний, але користь від перегляду подібних матеріалів не залишає сумнівів, оскільки в студентів відбувається поступове залучення до особливостей мови (фонологічних зокрема), розвивається слухове сприйняття іноземної мови. Важливо відзначити, що засвоєння структури/граматики іноземної мови в студентів з базовою компетенцією відбувається на несвідомому/інтуїтивному рівні.

Матеріали з інтралінгвістичними субтитрами більше призначені для студентів із «пороговим» і/або просунутим рівнями (intermediate, advanced, B1, B2, C1). Наявні знання дозволяють вивчаючим мову дивитися фільми в оригіналі, при цьому процес освоєння мови, як правило, стає більше ефективним. Студенти поповнюють лексичний запас і процес засвоєння й запам'ятовування лексичних одиниць відбувається більш інтенсивно, оскільки текстова інформація надана аудіопідтримкою і відеореферентами. Відеоматеріали з субтитрами зобов'язують студентів опрацьовувати повідомлення одного висловлення триразово (відео, аудіо й текст субтитру), внаслідок чого підвищуються показники запам'ятовування нових слів і їхнього правопису [2, 211]. Також студенти починають розмежовувати денотативні й конотативні значення, пізнають стилістичну систему мови, закріплюють і осмислюють правила, норми, виключення та ін.

Використання кінопродукції з білінгвальними субтитрами представляється доцільним при роботі зі студентами, спеціальність яких - переклад. Двомовні субтитри служать наочним і практичним посібником щодо перекладацьких стратегій, трансформацій, рішень і знахідок. Даний вид дидактичного механізму недостатньо вивчений, але являє собою перспективну нішу для досліджень.

Якщо говорити про кінофільми із субтитрами в цілому й порівнювати їх з іншими дидактичними матеріалами, то можна виділити багато позитивних якостей:

1) розвивається аудитивна компетенція, засвоюються вимова, інтонація, фонетичні особливості мови; поліпшується фонематичний слух, розпізнаються акценти, діалекти досліджуваної мови;

2) полікодовість сприяє більш інтенсивному процесу мислення, сприйняття й запам'ятовування;

3) у випадку нерозуміння якогось сегмента інформації додумування відбувається за рахунок аудіовізуальної підтримки;

4) освоюються не тільки вербальні навички комунікації, але й невербальні, тобто мова тіла, жести, міміка й інші комунікативні невербальні елементи, які властиві носіям тієї або іншої лінгвокультури;

5) паралельно відбувається лінгвокультурна адаптація, пізнання іншомовних реалій, будуються асоціативні зв'язки;

6) підвищується швидкість читання досліджуваною мовою;

7) удосконалюється правопис;

8) перегляд у цьому випадку - процес освітній, але також розважальний та інформаційний.

Незважаючи на численні переваги, перегляд фільмів із субтитрами на заняттях - процес не завжди ідеальний. До можливих недоліків даного дидактичного механізму варто віднести наступні:

1) існує ризик, що перегляд фільму може перетворитися в його "прочитання", субтитри можуть перешкоджати одержанню задоволення від перегляду кіновитвору;

2) існує ризик, що студенти можуть не встигнути прочитати той або інший субтитр і упустити істотну інформацію;

3) у силу технічних особливостей перекладу за допомогою субтитрів те, що представляється в писемній формі, може відрізнятись від того, що звучить в усній формі (застосування перекладацьких трансформацій, таких як скорочення, опущення).

У випадку з освоєнням іноземної мови за допомогою перегляду фільмів мовою оригіналу з перекладними субтитрами необхідно також відзначити, що виділяють два види вивчення мови: 1) цілеспрямоване, коли для глядача кіноперегляд є процесом не тільки розважального характеру, але й усвідомленого освітнього впливу; 2) ненавмисне, коли в силу певних обставин глядачеві доводиться користуватися текстовим супроводом. Ненавмисне освоєння мови має особливе місце в країнах, регіонах, де існують дві офіційні мови, і телевізійна продукція й кінопродукція забезпечуються перекладними субтитрами, або в країнах, у яких субтитри є домінуючим видом аудіовізуального перекладу.

Проведені дослідження й теоретичний аналіз дозволяють стверджувати, що застосування аудіовізуальних матеріалів - кінофільмів із субтитрами - при вивченні іноземної мови передбачає багатозадачний режим роботи (перегляд, читання, прослуховування, сприйняття, переклад, осмислення). Саме в даному багатозадачному режимі роботи полягає надпрактичність фільмів із субтитрами як дидактичного матеріалу. Незважаючи на те, що процес перегляду й сприйняття досить інтенсивний, не варто забувати про розважальний характер матеріалу, що лише підсилює ефективність вивчення іноземної мови.

Список використаних джерел

1. Магомедова М.О., Полозова О.С. Использование видеофильмов при обучению иностранному языку// Современная наука. 2011. №3.
2. Федоров А.В. Развитие медиакомпетентности и критического мышления студентов педагогического вуза. М., 2007.

Лопутько Олена Анатоліївна, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент, доцент кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ

ВПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДУ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ У ПРОЦЕС ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Зміни орієнтирів і напрямів у методиці до вивчення іноземної мови в Україні значно й неодноразово змінювався протягом останніх десятиріч. Необхідність збільшення темпів включення України до світових та європейських процесів на культурному, суспільно-політичному та економічному рівнях призвела до потреби швидкої появи таких фахівців, які володіють англійською мовою на професійному рівні. Це призвело й до змін у методиці викладання іноземної мови. Домінування комунікативних методів стало загальним, структурні та функціональні методи відійшли на другий план. Також, зі значним розвитком техніки та електроніки популярності набули методи комп'ютерного навчання. Тим не менш, зворотній зв'язок зі студентами, які вивчали іноземну мову з допомогою комунікативних методик виявив, що й цей метод викладання іноземної мови має досить вагомні недоліки. Так, досить часто, наші співвітчизники, у яких навички усної комунікативної комунікації розвинуті на достатньому рівні відчують значні труднощі у написанні нормативних документів, веденні ділового листування та ін. Застосування ж структурних та функціональних методів вивчення мови, навіть за умови того, що дає значний результат у розвитку навичок письма, є просто нераціональним в сучасних умовах з точки зору витрат аудиторного часу.

Зрозумілим є й те, що розвиток суспільства у різних сферах веде за собою й зміни у педагогічних теоріях. Так, в процесі навчання англійської мови іноземців ряд авторів (Б. Баррет, Г. Бенфілд, Д. Берн, П. Майр, Г Робертс, С. Софрейт, П.

Шарма, Дж. Уотсон) та університетів США та Великобританії (Оксфордський університет, університет Арізони, університет Менсона, університет Уолверхемптона та ін.) проголосили змішаний метод найбільш доцільним для роботи з студентами.

Метод змішаного або комбінованого навчання (blended-learning з англ.) позиціонується як такий, який використовує переваги очних занять та електронного навчання. Його використання дає насамперед можливості об'єднання оперативності та ефективності електронних форм навчання з соціальними аспектами очного навчання [3]. Англomовні автори (П. Майр та С. Софрейт) вважають, що змішане навчання – це такий метод, в основу якого є концепція дидактично осмисленого об'єднання технологій «класичної освіти в класах» та технологій віртуального та онлайн навчання, яке базується на нових інформаційних та комунікативних носіях [3].

Д. Берн [2] використовує термін blended learning для визначення такої навчальної програми, яка включає в себе декілька методів подання матеріалу. Він також освітлює такий навчальний процес, для якого використовуються різні методики орієнтовані на реальні дії в реальному часі, наприклад співвідношення електронних навчальних програм, елементів індивідуальних занять з тренером чи коучем та програми, де сам учень вибирає оптимальні швидкість та інтенсивність навчання. Основним же моментом методу змішаного навчання є вибір правильного способу донесення матеріалу.

Досліджуючи це саме питання Л. Десятова вважає, що комбіноване навчання повинно бути побудоване на основі поєднання електронних навчальних програм у реальному часі та елементів індивідуальних занять викладача з тими, хто навчається. Вона дотримується тієї думки, що студент переважно має сам встановлювати оптимальну швидкість та інтенсивність процесу навчання. Основним моментом за умови застосування даного методу є правильне співвідношення засобів навчання, яке значним чином вплине на кінцевий результат [6].

Енциклопедичні електронні видання пропонують

розглядати метод змішаного навчання за такою схемою [5]:
МЕТОДИКА ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

Таким чином, можна виокремити основні засади застосування такого методу в практиці вивчення англійської мови. Так, необхідними для його успішної реалізації у навчальному процесі є такі компоненти: методи аудиторного, електронного та онлайн навчання за умови дидактичного осмислення викладачем їх співвідношення з метою отримання оптимального результату у опануванні іноземною мовою професійного спрямування. Увага також має бути приділена формуванню більш ефектної взаємодії суб'єктів навчання, де активні дії мають бути спрямовані в бік формування навичок самостійності у виборі темпу вивчення навчальної дисципліни у студентів.

Отже, аналіз основних переваг та недоліків використання таких методів організації навчальних занять з іноземної мови дає нам змогу розглядати їх синтез у якості механізмів взаємної компенсації недоліків та створення такого симбіозу, за якого буде розкрито весь потенціал сильних сторін роботи за кожним з них.

Список використаних джерел

1. G. Benfield, G. Roberts. Blended e-learning in HE. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журналу: <http://www.brookes.ac.uk> – Загол. з екрану. – Мова англ.

2. Берн Д. Смешанное обучение. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журналу: <http://www.trainingreference.co.uk> – Загол. з екрану. – Мова рос.
3. Blended Learning. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журналу: hr-pedia.ru/index.php/Blended-learning – Загол. з екрану. – Мова рос.
4. Blended Learning. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журналу: <http://www.wlv.ac.uk> – Загол. з екрану. – Мова англ.
5. Blended Learning Methodology. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журналу: <http://en.wikipedia.org/wiki/File:Blended-learning-methodolog.jpg> – Загол. з екрану. – Мова англ.
6. Десятова Л. В. Использование модели очного и дистанционного обучения. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу до журналу: oxfordquality.ru/files/files/blended_learning – Загол. з екрану. – Мова рос.
7. P. Sharma, B. Barret. Blended Learning. Using Technologies in and beyond the language classroom. – Macmillan books for teachers, 2007. – 160 p.

Марченко Ірина Володимирівна,
викладач кафедри іноземних мов
Національної академії внутрішніх справ

«ПЕРЕВЕРНУТЕ» НАВЧАННЯ ЯК ОДНА З ТЕНДЕНЦІЙ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

Кожен викладач на кожному практичному занятті намагається дати відповідь на запитання чи всі курсанти чують її/ його, чи розуміють завдання та спосіб його виконання, чи встигають задати запитання і отримати відповідь? За браком часу або можливостей деяка частина навчального матеріалу залишається поза увагою. Тому доводиться шукати шляхи інтенсифікації проведення практичних занять.

Ідея «перевернутого» навчання (англ. flipped classroom) не є панацеєю для вирішення цієї проблеми. «Перевернуте» навчання - це одне з тих освітніх середовищ, які формують активного, втягненого в навчальний процес курсанта, який вчиться думати, вести дискусію, аргументувати, вміє співпрацювати, не боїться запитувати, має бажання допомагати та просити про допомогу, тощо. Це той простір, де викладач стає фасилітатором, людиною, яка забезпечує успішну групову комунікацію, яка перетворює процес комунікації в зручний та легкий для всіх його учасників, який організовує, підтримує та допомагає. Завдання викладача не ускладнити життя курсантові, а, навпаки, полегшати.

Отже, «перевернуте» навчання — це форма активного навчання, яка дозволяє «перевернути» класичний процес навчання, а саме: для тих, хто навчається домашнім завданням стає самостійне опрацювання нових текстів і граматичного матеріалу або перегляд відео фрагментів з навчальним матеріалом, а в аудиторії час використовується на виконання практичних завдань. Сама ідея «перевернутого» навчання полягає в попередньому самостійному ознайомленні тих, хто навчається з новим навчальним матеріалом за підручником або іншим ресурсом, а в аудиторії відбувається розбір проблемних моментів, закріплення теоретичних знань і автоматизація практичних навичок. «Перевернуте» навчання передбачає відмову від таких прийомів як виступи курсантів біля дошки, фронтальне опитування, перегляд тривалих навчальних фільмів і презентацій тощо. Натомість запроваджуються елементи педагогіки співробітництва: викладач виступає в ролі помічника і консультанта. Курсанти опановують навчальний матеріал за допомогою самонавчання, що сприяє розвитку пізнавальної активності та самостійності.

Основними елементами даної методики є:

використання лаконічних текстів та недовгих відеофільмів;

попереднє ознайомлення курсантів із новим навчальним матеріалом самостійно;

на практичних заняттях формуються та перевіряються набуті лексичні, граматичні та мовленнєві навички;

курсантам дозволяється використовувати інформаційні матеріали на практичних заняттях;

діагностика індивідуальних проблем в засвоєнні навчального матеріалу;

виставлення сукупної оцінки за знання теорії та практичні навички.

У контексті «перевернутого» навчання постає питання зацікавленості курсантів вивчати матеріал на випередження. Єдиний спосіб вирішення цієї проблеми полягає в тому, що тексти та відеофільми, які використовуються в даній методиці, повинні бути цікавими, насиченими та зрозумілими, відповідати віковим особливостям сприйняття інформації та урахувати міжпредметні зв'язки. При «перевернутому» навчанні викладач бачить рівень успішності кожного курсанта в процесі виконання практичних завдань і може вчасно допомогти. В ідеалі, перенесення вивчення теорії самостійно допомагає виділити більшу кількість часу для практики, ведення дискусії, розвитку мислення. Адже курсант приходить на практичне заняття підготовленим. Самостійно він опрацьовує теоретичні завдання, а в аудиторії відпрацьовує свої навички аудіювання, читання, мовлення, тощо.

Колеги, які запровадили модель «перевернутого» навчання на своїх практичних заняттях, виділяють переваги моделі для тих, хто навчається та для викладачів. На їхню думку, 1) студенти не відчувають себе безпорадними, якщо не можуть зробити домашнє завдання; 2) вони можуть поставити питання і отримати адекватні відповіді; 3) вони глибше вивчають теми; 4) вони надолужують матеріал швидше і легше разом зі своїми однокашниками, ніж навчаючись по стандартній моделі.

Хто б що не казав, але в наш час викладач вже не є єдиним джерелом знань для курсантів, але він є для них більш важливим, чим колись. При «перевернутому» навчанні викладачу треба визначити індивідуальні потреби кожного

курсанта і бути впевненим, що вони використовують класний час саме для навчання.

Список використаних джерел

1. <http://klasnaocinka.com.ua/ru/article/perevernute-navchannya-yak-odna-z-kliuchovikh-tend.html> (дата звернення: 27.01.2019).

2. <http://elearningindustry.com/8-flipped-classroom-benefits-students-teachers> (дата звернення: 27.01.2019).

Романов Ігор Ігорович, старший викладач кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ

СУТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ З МАЙБУТНІМИ ПРАВознавцями

В сучасних умовах освіти будь-який викладач, зокрема іноземної мови повинен йти у ногу із часом, тому що технічний прогрес не стоїть на місці й студенти є одними із перших «споживачів» цього процесу. Швидка інтеграція України в європейський простір та сучасні норми та стандарти в сфері освіти вимагають підготовку висококваліфікованих та конкурентоспроможних фахівців, які вміло можуть застосовувати свої набуті теоретичні знання з фаху на практиці. Таким чином й обумовлюється важливість вивчення іноземної мови, оскільки знання хоча б однієї іноземної мови розширяє кордони та можливості студентів в сферах навчання та подальшої роботи. Отже, викладач повинен вміло поєднувати класичні аспекти навчання із більш сучасними інноваційними для кращого засвоєння матеріалу.

Розглядаючи інтерактивні технології навчання як інноваційні, треба пам'ятати, що будь-яка педагогічна технологія буде мертвою, якщо не розглядати її як цілісну систему в єдності її компонентів і взаємозв'язків. У педагогічній літературі описано чимало типів організацій навчання (за рівнем активності суб'єктів, рівнем залучення їх до продуктивної

діяльності, за дидактичною метою, за способами організації тощо) [3].

Ми повинні розуміти, що інтерактивність являє собою такий принцип педагогічного спілкування у формі діалогу.

Основою інтерактивного навчання є навчання у співпраці, або колективне навчання, де і викладач, і студенти є рівнозначними. Роль організатора та людини, яка направляє процес навчання бере на себе викладач, в той час як головним у цьому процесі залишається співпраця та взаємодія студентів.

Проаналізувавши літературу, ми прийшли до висновку, що інтерактивні методи сприяють, покращують та оптимізують процес навчання. Серед основного, чим допомагає використання даних методів можна виокремити таке:

- здатність до вираження власної точки зору, обґрунтування даної точки зору з подальшим її аргументуванням та відстоюванням у дискусії;

- здатність чути інших та сприймати альтернативні думки стосовно проблеми;

- створювати різні кейси (ситуації), які можуть виникнути в реальному житті та вміло їх вирішувати;

- творчо підходити до засвоєння поданого матеріалу;

- працювати у команді, будувати відносини, шукати компроміси та знаходити спільне рішення проблеми чи ситуації;

- краще засвоювати навчальний матеріал;

- розвивати здатність до самоаналізу. [3]

Інтерактивні технології навчання можна поділили на чотири групи: парне навчання (робота студента з викладачем чи однолітком один на один), фронтальне навчання, навчання у грі, навчання у дискусії. (за класифікацією Пометун О.І., Пироженко Л.В.) [2]

Ми би хотіли зупинитись на двох останніх групах, а саме навчання у грі та навчання у дискусії.

До технологій навчання у грі можна віднести рольові ігри та імітацію. Викладач виступає у ролі організатора та ведучого, який пояснює завдання, направляє гру та не дає вийти за дозволені рамки, а студенти самі розподіляють ролі, розвивають

події, створюють проблемні ситуації та шукають шляхи до їх вирішення.

В підготовці майбутніх правознавців такий вид діяльності є дуже цінним, оскільки, по-перше, ймовірних ситуацій та моделей може бути безліч, а по-друге, студенти вчаться діяти в певних ситуаціях в класі й відшліфовують свої навички аби вміло їх використати у майбутній реальній ситуації. Серед можливих моделей такої гри може бути: «слідчий – підозрюваний – постраждалі», «поліцейський – водій», «адвокат – прокурор – суддя», тощо.

Технологія навчання у дискусії є надзвичайно важливим засобом пізнавальної діяльності студентів, оскільки дискусія – це загальне, публічне обговорення певного питання чи проблеми. Дискусія позитивно впливає на здатність студентів виражати та аргументовано обстоювати свою точку зору, розвиває критичне мислення, розширює кругозір та поглиблює знання з даної проблеми чи питання, яке обговорюється. Така технологія є надзвичайно цікавою для студентів, оскільки є можливість висловлювати власну точку зору іноземною мовою, сперечатись та обґрунтовувати. Це сприяє розвитку монологічного мовлення та розширення активного вокабуляру. Єдиною проблемою при використанні даної технології є різний рівень володіння іноземною мовою студентами в межах певної навчальної групи, оскільки ведення дискусії передбачає швидкий розвиток подій. В межах навчання майбутніх правознавців ця технологія також є достатньо успішною, оскільки є велике коло ситуацій, з якими студенти можуть зустрітись у своїй подальшій роботі, наприклад: «трактування певного закону», «рішення певних задач з умовами в межах кримінального права», тощо.

Підводячи підсумки, можна сказати, що інтерактивні технології відіграють важливу роль в процесі навчання. Такі технології мають ряд переваг, які позитивно впливають на засвоєння студентами навчального матеріалу, зокрема лексики. Також зростає інтерес та зацікавленість до навчання у студентів й роль викладача виходить на новий план.

Список використаних джерел

1. Дичківська І.М. Інноваційні педагогічні технології. – К.: Академвидав, 2004.
2. Інтерактивні технології навчання: Теорія, досвід: метод. посіб. авт.- уклад.: О. Пометун, Л. Пироженко. – К.: А.П.Н.; 2002, - 136 с.
3. Комар О.А. Інтерактивні технології у ВНЗ. Режим доступу:
https://dspace.udpu.edu.ua/jspui/bitstream/6789/375/1/interaktivni_tehn_VNZ.pdf
4. Пометун О.І., Пироженко Л.В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання. – К.: А.С.К., 2004. – 192 с.
5. Ягоднікова В.В. Інтерактивні форми і методи навчання у вищій школі: навч.-метод. посіб. / В. В. Ягоднікова. — К.: ДП «Вид. дім «Персонал», 2009. — 80 с.

Скриник Мирослава Віталіївна, старший викладач кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ
Скриник Ліна Миколаївна, старший викладач кафедри іноземних мов Національної академії внутрішніх справ

USE OF STORY TELLING METHOD TO PREPARE OF FUTURE POLICEMEN

The impact of new technologies in educational contexts has been mostly positive as new technologies have given educators the opportunity to enhance their knowledge, skills, and therefore enhance the standard of education. However, education systems still face many challenges: one of these challenges is how to enhance student engagement to provide better educational outcomes. It has become increasingly important to use innovative pedagogical models to engage learners [1].

One of the most effective ways to communicate between people is storytelling. It gives meaning, context, and understanding in a world that is often filled with chaos and disorder. Storytelling is

one of the pedagogical approaches that can engage students in deep and meaningful learning [2].

Look at the examples of storytelling when we teach how to express directions in English. The teacher helped to solve the problem of explaining where a person comes from and understanding directions given in English, introducing north, south, east, and west. He also talked about how to express places in between any two of the four directions. At first he drew a miniature map of Ukraine on the board and referred to that land as the example. Teacher set cadet's going on his vacation as the main story and several minor ones when he was explaining in detail. Here are stories that he has narrated:

1. My friend cadet Petrov wants to go on vacation. He lives in the north, and he wants to go south...what happens cadet Petrov has finished his vacation down here and he wants to go back up home? ...and he lives—believe it or not, it's cold and it's arctic. If you live in the north, for example, the top of Europe...

2. ...When I was a little boy, I used to...(Telling about how he was used to identifying directions when he was a five-year-old boy).

3. I have a problem for you. I know you can help me to solve this problem. Police officer has to get somewhere not quite north, not quite east. What would you call in between the two?

4. We Ukrainians or people from the north—that would be people from England, France, Germany, United States of America, Canadians—are very arrogance. The two more dominant sides are North and South. You are either from the north, or you are from the south...When we go directions in between north and east, you can only say one way. If you say another way, you actually confuse us...You cannot say east-northern. Just try. You go outside right now, find an English person and say: "I need to go east-northern of here." They would look at you, look at the sky, give you a dollar and say: "Go to see a doctor and go away."

5. When I drop the pen, it goes downward. Mr. E looks skyward and his pen goes downward...

Multi-voice storytelling, a technique I really enjoy is telling a story with the help of the listeners. Let me show you how this goes:

I ask a couple of learners to sit either side of me and a bit back from me, all three of us facing the class group. I then start the telling like this:

This story is about three people who lived in a village in Ukraine. It was a small village and it had a big river... I simply don't remember what the river was like and where it ran... [turning to one of the helpers] Do you have a better memory than me? Can you describe it?

Both helpers have a go at positioning the river in the village.

I then carry on telling the story. Five or six times I stop and get the helpers to enrich the telling with their descriptions. I am careful to retain the plot in my own hands until very near the end. I then ask all the students to write down the ending that they imagine.

They read their endings to each other and I will finally also give them my ending. Told in this way, the story belongs much more securely to the group than if I tell the tale on my own.

In this unit students will meet the following objectives:

- will develop vocabulary through listening, speaking, reading and writing;
- will listen to and respect the opinions of others about written, oral and visual texts;
- will listen to, read and respond to texts about and from many cultures and times;
- will recognize values and beliefs included in a text;
- will determine purpose, point of view and audience, and choose an appropriate written, oral or visual format;
- will use oral language with clarity and voice to communicate a message;
- will use strategies to generate and develop ideas for speaking, writing and visual activities;
- will read, listen to and tell stories from a variety of cultures, and identify the similarities and differences in the way language is used.

During this unit students will be given the opportunity to have daily language practice in the safe and relaxed environment of their

classroom. This daily language practice will allow the students to interact on a personal level with both the teacher and fellow classmates. The students are able to gain language knowledge from their participation both as speakers and listeners. These personal interactions are meaningful because the students are able to interact with one another, carry on conversations, and hear significant rules being modeled involving sentence structure. Each lesson within the unit will focus on a particular aspect or skill set of storytelling, each week building upon the last in complexity. The skills learned in this unit will help to develop the students' oral language, which is necessary to become successful academic learners in the classroom. This will further prepare the students to effectively take on the next grade.

It is a meaningful approach for creating a constructivist-learning environment based on novel principles of teaching and learning.

Thus, this approach has the potential to enhance student engagement and provide better educational outcomes for learners.

Список використаних джерел

1. Story Telling The Language Teacher's Oldest Technique [Електронний ресурс] // Mario Rinvolucri – 2018. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.teachingenglish.org.uk/article/story-telling-language-teachers-oldest-technique>

2. Use of Story Telling Method to Develop Spoken English Skill [Електронний ресурс] // Pravamayee Samantaray B.Ed, M.phil International Journal of Language & Linguistics Vol. 1, No. 1;. – June 2014 – Режим доступу до ресурсу: http://ijllnet.com/journals/Vol_1_No_1_June_2014/5.pdf

Хоменко Олена Юрївна, викладач
кафедри іноземних мов Національної
академії внутрішніх справ

ПЕРЕВАГИ ВИКОРИСТАННЯ ПОДКАСТІВ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ

Система вищої освіти має за мету підготовку висококваліфікованих спеціалістів, які, окрім того, що компетентні в своїй професійній сфері, ще мають бути конкурентоспроможними на ринку праці, готовими до постійного навчання і зросту, мобільними у соціальній і професійній сферах. Саме тому розвиток умінь навчальної автономії є дуже важливою задачею в контексті сучасних тенденцій розвитку вищої професійної освіти в Україні, зокрема в процесі навчання іноземної мови.

Навчальна автономія означає готовність і здатність студента взяти на себе управління своєю навчальною діяльністю, а також розвинути навички для самоосвіти і самовдосконалення. Так, студент має вміти наступне:

- планувати навчальну діяльність;
- організовувати навчальну діяльність згідно складеного плану;
- оцінити свою навчальну діяльність;
- корегувати свою навчальну діяльність.

Окрім навчальної автономії для вивчення іноземної мови велику роль грає використання інформаційних технологій. Так, серед безлічі варіантів збагачення занять з іноземної мови інформаційними технологіями, особливе місце займає подкаст. Подкастом називають аудіо- або відео-файл, який розповсюджується в мережі Інтернет для вільного прослуховування як на комп'ютері, так і на мобільних пристроях. Подкасти можуть бути створені для носіїв мови (наприклад, новини BBC), і навчальні подкасти, які створені спеціально для навчальних цілей [3]. Використання подкастів у

навчанні іноземної мови професійного спрямування має ряд переваг:

- можливість вибору особистої траєкторії при вивченні іноземної мови (студент може прослухати подкаст в зручний час і в зручному місці, потрібну кількість разів);
- підвищення рівня мотивації студентів до вивчення іноземної мови;
- легкість використання.

Так, подкасти можна використовувати як для навчання аудіювання, так і навчання говоріння. Для цього знадобляться навчальні подкасти, які записані мовою, яка вивчається, тривають не більше п'яти хвилин, записані у вигляді діалогу, монологу, або групового запису і розкривають тему професійного спрямування.

Для навчання аудіювання:

- студент має розуміти ціль говоріння;
- розуміти тематику подкасту;
- розуміти послідовність фактів і подій, їх взаємозв'язок;
- визначати ставлення спікера до теми говоріння;
- прогнозувати розвиток подій;
- висловлювати свою думку про почуте.

Для навчання говоріння:

- студент має вміти робити повідомлення з найважливішою інформацією;
- стисло передавати зміст прослуханого;
- розмовляти на тему професійного спрямування чітко, розуміючи зв'язки між фактами;
- вміти робити самостійні висновки і висловлювати їх.

Обговорення питань, коментарів і думок, які виникають у студента після прослуховування подкасту, допомагають викладачу виявляти слабкі місця в знаннях студентів, звертати увагу на цікаві для них теми і ідеї, а також враховувати побажання студентів при підготовці або пошуку нових подкастів. Корисним буде також проводити невеличкі тестування або опитування після прослуховування. Так буде

легко виявити рівень розуміння прослуханої інформації, наявність або відсутність інтересу до цієї теми.

Підводячи підсумки, можна сказати, що використання подкастів на заняттях з іноземної мови професійного спрямування є надзвичайно ефективним. Організація прослуховування подкастів на іноземній мові в позааудиторний час збільшить мотивацію студентів до вивчення іноземної мови, їхню самостійність, вміння працювати з аудіо- та відеоматеріалом. Більше того, професійна тематика не лише зацікавить, але й розширить ті знання, які студент уже здобув. Використання подкастів навчить студентів не лише уважно слухати, а й обдумувати почуту інформацію, висловлювати свої думки, використовуючи знання з професійної сфери і знання іноземної мови.

Список використаних джерел

1. Волкова Н. П. Педагогіка: Навч. посіб. – К.: Академвидав, 2007. – 616с.

2. Соломатина А.Г. Развитие умений говорения и аудирования учащихся посредством учебных подкастов // Язык и культура. 2011. № 2 (14). С. 130–134.

3. Сысоев П.В., Евстигнеев М.Н. Методика обучения иностранному языку с использованием новых информационно-коммуникационных Интернет-технологий: Учебно-методическое пособие. -М.: Глосса-Пресс, Ростов н/Д: Феникс, 2010. 182 с.

4. Oxford R. L. Language learning Strategies: what every teacher should know. Boston, Mass.: Heinle & Heinle Publishers, 1990. 342 p

ЗМІСТ

Василенко О.В. ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ.....	3
Галдецька І.Г. INTERACTIVE WHITEBOARDS AND ENGLISH TEACHING.....	7
Галка Ю.М. КОМУНІКАТИВНИЙ ПІДХІД У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.....	10
Горбач О.В. ДО ПИТАННЯ ПРИНЦИПІВ ВІДБОРУ ЛЕКСИЧНОГО МІНІМУМУ ДЛЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ ВУЗІВ.....	13
Грабовська Н.А. USING THE INTERNET TO LEARN ENGLISH.....	16
Драмарецька Л.Б. MULTIMEDIA TECHNOLOGY APPLICATION IN TEACHING OF ENGLISH.....	20
Ковальова Т.О. ПРО ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИКЛАДАННІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	22
Kozubenko I.V. DISTANCE LEARNING BY TEACHING FOREIGN LANGUAGES.....	25
Литвиненко Я.В. КІНОФІЛЬМИ З СУБТИТРАМИ ЯК ДИДАКТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	29
Лопутько О.А. ВПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДУ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ У ПРОЦЕС ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	34
Марченко І.В. «ПЕРЕВЕРНУТЕ» НАВЧАННЯ ЯК ОДНА З ТЕНДЕНЦІЙ СУЧАСНИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	38
Романов І.І. СУТЬ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ З МАЙБУТНІМИ ПРАВОНАВЦЯМИ.....	40
Скриник М.В., Скриник Л.М. USE OF STORY TELLING METHOD TO PREPARE OF FUTURE POLICEMEN.....	44
Хоменко О.Ю. ПЕРЕВАГИ ВИКОРИСТАННЯ ПОДКАСТІВ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ.....	47

Наукове видання

**ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ
ІНОЗЕМНИХ МОВ ПРОФЕСІЙНОГО
СПРЯМУВАННЯ**

**Матеріали
науково-методичного семінару
(Київ, 25 лютого 2019 року)**

Відповідальний упорядник: Корольчук В.В.

Підписано до друку 02.12.2016. Формат 60x84/16. Папір офсетний.

Обл.-вид. арк. 26,0. Ум. друк. арк. 28,32.

Тираж 50 прим.
